

Dne 8. října 2006

Pani doktoro,

píši Vám na pokyn své přítelkyně
prof. Vlasty Poláčkové.

Pani prof. L. Holářikovou jsem
poznala na podzim r. 1935, kdy
jsem byla v sekundě DRG v Brně
na Mendlově náměstí. Suplovala
v naší třídě jednu hodinu češtiny.
V září 1936 začala v naší třídě
učit latinu. Byla to báječná pro-
fesorka. Největší část latinské grama-
tiky dovedla vysvětlit jasně, často
výchova pracovala. Ve výuce třídice
učila i psychologii

U 1. květnu 1940 byla přeložena
m. V. RG v Brně. Při loučení řekla,
že je to vis major.

Chodila jsem ji navštěvovat, pomáhala
mně se račičky řečiny.

V červnu 1945 jsme se setkaly na
fil. fak. MU v Brně. Ona pracovala
na psychologii u prof. Rosdohara a
provdějí Chmeláře. Chodila jsem občas na
její přednášky a opisovala jsem pro ni
kapitoly z Aristotela, které potřebovala
ke své vědecké práci.

Hodně jsme se sprášelily, chtěly jsme
spolu cestovat do Řecka (uměla krásně
vykládat řecké báje). Bylařejmě členkou
nějaké psychologické společnosti, protože
když sem šla, požádali mě o vzpomínku
na ni.

V r. 1950 jsem ráčila učít na gymná-
siu v Šumperku. Jednou mě tu navští-
vila, měla v Šumperku psychologickou
přednášku pro učitele. To mi bylo
organizováno z Olomouce.

Bydla trvale stále v Brně, Uvoz 45,
lécila se u fak. nemocnici U Sv. Anny,

kde také na jaře 1964 zemřela.

Měli jsem ji moc ráda, obdivovala
jsem ji a ona jsem si ji ráčila.
Jednou na ni rodičů napomínám.
Letinu jsem studovala kvůli ní.

S pozdravem

Zd. Berčkové

Vrchlického 16

Piemperek